

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO
DI SUA SANTITÀ FRANCESCO
NELLA REPUBBLICA DI COREA
IN OCCASIONE DELLA VI GIORNATA DELLA GIOVENTÙ ASIATICA
(13-18 AGOSTO 2014)

PRZEMÓWIENIE

SPOTKANIE Z LIDERAMI APOSTOLSTWA ŚWIECKICH

Kkottongnae, 16 sierpnia 2014 r.

Video

Drodzy Bracia i Siostry!

Jestem wdzięczny za tę możliwość spotkania z wami, którzy reprezentujecie liczne formy wyrazu kwitnącego apostołstwa świeckich w Korei: zawsze kwitło! To trwały kwiat! Dziękuję przewodniczącemu Rady Katolickiego Apostołstwa Świeckich panu Paulowi Kwonowi Kil-joogowi za wypowiedziane w waszym imieniu uprzejme słowa powitania.

Jak wiemy, Kościół w Korei jest spadkobiercą wiary pokoleń ludzi świeckich, którzy wytrwali w miłości Jezusa Chrystusa i w jedności z Kościołem pomimo braku kapłanów i zagrożenia poważnymi prześladowaniami. Beatyfikowani dziś bł. Paweł Yun Ji-chung i męczennicy stanowią niezwykle rozdział tej historii. Dali oni świadectwo wiary nie tylko swoimi cierpieniami i śmiercią, ale także swym życiem, naznaczonym pełną miłości solidarnością we wspólnotach chrześcijańskich, charakteryzujących się przykładową miłością.

To cenne dziedzictwo trwa w waszych dziełach wiary, miłości i służby. Dziś, tak jak zawsze, Kościół potrzebuje wiarygodnego świadectwa ludzi świeckich o zbawczej prawdzie Ewangelii, jej

mocy oczyszczania i przemieniania ludzkich serc i jej owocności w budowaniu rodziny ludzkiej, w której panuje jedność, sprawiedliwość i pokój. Wiemy, że jedna jest misja Kościoła Bożego i że każdy ochrzczony chrześcijanin ma w tej misji istotną rolę. Wielorakie są wasze talenty jako mężczyzn i kobiet świeckich i zróżnicowane jest wasze apostołstwo, a wszystko, co czynicie, ma służyć rozwojowi misji Kościoła i zapewniać, aby ład doczesny był przeniknięty i doskonalony przez Ducha Chrystusa, i nastawiony na przyjście Jego królestwa. W sposób szczególny pragnę wyrazić uznanie dla pracy wielu stowarzyszeń bezpośrednio zaangażowanych w pomoc ubogim i potrzebującym. Jak pokazuje przykład pierwszych chrześcijan koreańskich, owocność wiary wyraża się w konkretnej solidarności z naszymi braćmi i siostrami, niezależnie od ich kultury czy statusu społecznego, gdyż w Chrystusie «nie ma już Żyda ani poganina» (Ga 3, 28). Jestem głęboko wdzięczny tym z was, którzy przez swoją pracę i świadectwo ukazują pocieszającą obecność Pana ludziom żyjącym na peryferiach naszego społeczeństwa. Działalność ta nie powinna być ograniczona do pomocy charytatywnej, ale musi obejmować też troskę o rozwój człowieka. Nie tylko opiekuńczość, ale też rozwój osoby. Pomaganie biednym jest rzeczą dobrą i konieczną, ale to nie wystarcza. Zachęcam was do wzmożenia wysiłków w dziedzinie promocji człowieka, ażeby każdy mężczyzna i każda kobieta mogli poznać radość, która wynika z godności zarabiania na chleb powszedni i utrzymywania tym samym swych rodzin. Właśnie tej godności zagraża teraz ta kultura pieniądza, która pozostawia bardzo wiele osób bez pracy... Możemy powiedzieć: «Ojcze, dajemy im jeść». Ale to nie wystarcza! Ten czy ta, którzy nie mają pracy, muszą poczuć w sercu godność, że przynoszą chleb do domu, że zarabiają na chleb! Wam powierzam to zadanie.

Chciałbym również wyrazić uznanie za cenny wkład koreańskich kobiet katolickich w życie i misję Kościoła w tym kraju, który wnoszą jako matki rodzin, katechetki i nauczycielki, a także na wiele różnych sposobów. Nie mogę też nie podkreślić wagi świadectwa danego przez rodziny chrześcijańskie. W epoce kryzysu życia rodzinnego — wszyscy to wiemy — nasze wspólnoty chrześcijańskie winny wspierać małżeństwa i rodziny w wypełnianiu właściwej im misji w życiu Kościoła i społeczeństwa. Rodzina jest nadal podstawową jednostką społeczeństwa i pierwszą szkołą, w której dzieci uczą się wartości humanistycznych, duchowych i moralnych, dzięki czemu mogą być światłami dobroci, prawości i sprawiedliwości w naszych wspólnotach.

Drodzy przyjaciele, oprócz szczególnego wkładu, jaki wnosicie w misję Kościoła, proszę was byście nadal prowadzili w waszych wspólnotach pełniejszą formację wiernych świeckich poprzez stałą katechezę i kierownictwo duchowe. Proszę was, byście we wszystkim, co robicie, działali w pełnej harmonii myśli i serc ze swoimi pasterzami, starając się, aby wasze intuicje, talenty i charyzmaty służyły wzrostowi w Kościele jedności i ducha misyjnego. Wasz wkład jest niezbędny, gdyż przyszłość Kościoła w Korei — jak i w całej Azji — będzie zależała w dużej mierze od rozwoju wizji eklezjologicznej opartej na duchowości komunii, uczestnictwa i dzielenia się darami (por. *Ecclesia in Asia*, 45).

Jeszcze raz wyrażam wdzięczność za wszystko, co czynicie dla umacniania Kościoła w Korei w

świętości i gorliwości. Obyście czerpali nieustannie inspirację i siłę do waszego apostołatu z Ofiary eucharystycznej, w której «udzielana jest i podtrzymywana owa miłość do Boga i ludzi, która jest duszą całego apostołstwa» (*Lumen gentium*, 33). Modłę się o radość i pokój w Panu naszym Jezusie Chrystusie oraz pełną miłości opiekę naszej Matki, Maryi, dla was i dla waszych rodzin, a także wszystkich uczestniczących w dziełach materialnych i duchowych waszych parafii, stowarzyszeń i ruchów.

Proszę was, abyście się za mnie modlili. Teraz wszyscy razem pomódlmy się do Matki Bożej, a potem udzielę wam błogosławieństwa.

Zdrowaś Maryjo... [Błogosławieństwo]

Bardzo dziękuję i módlcie się za mnie. Nie zapominajcie o tym!